

**Om
En Forskreckelig
Fiskis Skabning,
som blev funden og fangen i
Venelsburg ved Søe-Stranden no-
gle Dage efter Paaske den 5. May.
udi Aar 1694.
Og veyed tilsammens 144. Lisspund.
Ere disse Riim kortelig forfattet
Og siungis efter den Melodie:
Rind nu op i Jesu Nafn/etc.
Prentet i Kiøbenhafn/Aar 1698.**

Imprimatur, Johannes Bircherod. Jani fil. Hafn, d. 11. Aug. 1694.

1

Store GUD/som mæchtig har
Over alle Ting at byde/
Hvad skal dette dog betyde/
Som os visis aabenbar;
Som saae Havets tumble-Bølger
Velter af den vilde Strand/
Som en Storme-Vind forfølger
Med en skryde? fart til Lands;

2.

Fiskeren forskrecket staar
Over denne Fisk at fange;
Kaster Garn dog meget bange
Drager det i stycker gaar:
Hielp O GUD! Hand seer det Vun-
der/
Og Mirackels Fiske-Dræt;

Baaden tyngis/snart gaar under
Kommer dog til Landet træet.

3.

O! Hvad er det Underligt/
Som os stillis her for Øye!
Folcket sig hid monne føye/
Ickun for at skue sligt:
Aldrig udi nogens Minde
Dette selsomt lod sig see/
Som vi i disse Tider finde/
Hvad her efter helst vil skee.

4.

Den en Fisk vel ligne kand/
Som i Havets Strømme vancker;
Det i Munden dog et Ancker
Holder med sun Fiske-Tand:
Vil Mand Hovedet beskue/
Da et Stycke visis ud:
Frygte maa mand sig og grue
For de Fientlig Stycke-skud.

5.

Fattis der end Kugler til/
Fiskens Bug dem vil tilbyde/
Naar mand skal paa Folcket skyde
Udi Krigs Blod-tørstig Spil:
Vilt du dig af Sværdet prise
Som en helt og freidig Mand/
Fiskens Hale vil dig vise
Tvende Sverd: tag dem i Haand!

6.

Fældis du til Jorden ned/
Og her ligge overvunden/
Som dit Bane-Saar har funden/
Og er Døden dig bereed/
Da vil Fiskens Ryg forære
Dig en Kiste til dit Liig/
Som dit Legems Straf skal være/
Om ey Fienden røver dig.

7.

HERre GUD/være dog ey vred!
Dig lad Pænitentze giøris/
Og om du Villie? bedre hør is:
Styrte os dog icke ned/
I vor Synds bundløse Vande/
Eller Straffens Røde-Haf;
Lad din Israel hen vandre
Ved dit Ord og Hiælpe-Staf?

8.

Engelen af Haven ud
Dref den gamle Syndefrister
For hans daarlige Bedrifter:
Mens/O naadig Himmel GUD/
Maatte nu din Engle drive/
Hannem af vort Hierte-Rom/
Skulle hand ey os forgive/
Nu hand ey os forgive/
Nu hand løber Verden om.

9.

Ont vi self os icke spaaer
Udaf Tegn/som ofte hendis:
Mens/at Synden skal afvendis/

Til et Skreck vi det forstaar:
Vend da HERre vore Tancker
Til at holde dine Bud/
Paa din naadis Dør vi bancker/
Hør og hielp os/milde GUD!

10.

Vi bør icke gaa forbi
At du Naadig os advarer
Syndsens Straf/ og Fintlig Snarer
Dem vi ellers falt udi:
Her af kand din Naade kiendis
Mit udi din Vredis Ild:
Ved en Fisk vel Tegn kand sendis;
Du est dog i Vreden mild.

11.

Stycket visis vel os frem/
Som os Saaret skulde gjøre/
Og i Marcken os udføre
Fra vor rolig Huus og Hiem:
Mens/ O Fredsens GUD/lad blive
Fred hos os/din Christenhed!
Gog og Magog? du bortdrive/
Som dit Folck gjør stor U-Fred!

12.

Dragne Sværd her reckis du/
Som os kunde blodig slacte/
Dersom vi ey vilde acte
Dine os forskrefne Bud:
Mens O GUD/holt Sværdet inde
Over dit udvalde Folck/
Lad os dig Barmhiertig finde

Ved vor Troe og Hierte-Tolck!

13.

Er Liig-Kisten end bered/
Hvor i Legemet forvaris/
Lad da Siælen aapenbaris
For dig/ i dit Hellig Sted!
Naar du HERre/vil os kalde
Fra vor Jordisk Sørge-Dal/
Himle os/dine Udvalde/
I din Himmel Glæde-Sal.